

593
 er forefættet i Thyndeloven? Er det andet end en Erklæring, som Huusbonden udsteder til den Tjenesteføgende om hans Forhold? Denne Erklæring er, som bekendt, i højeste Grad aabenbar og ingenlunde hemmelig. Nu forekommer det mig mærkeligt, at man reiser saa stærke Tvivl om Verdien af saadanne aabenhjerte Erklæringer — vi have jo idag hørt af den ærede 1ste Landstingsmand for 7de Kred (S. Jensen), at man slet ikke kan stole paa disse Erklæringer, da ingen Huusbond vil skrive noget Ufordeelagtigt om sit Thynde — thi man opstiller aabenbart derved et Argument mod de aabenhjerte Erklæringer, som man gennem en anden Lov fordrer. Hvorledes vil nemlig Forholdet blive, naar dette Lovforslag gaar igjennem? Ganske simpelt det, at man tvinger Vedkommende til at sige til hemmelige Erklæringer; thi i det Dødblik, der ikke anføres Noget i Skudsmaalsbogen, nøder man den, der vil sætte Thyndet, til at henvende sig til dets foregaaende Huusbond, som da meddeleer en Erklæring, der maa blive hemmelig, thi det kan dog vel ikke være de Herrers Mening, at den skal vises til Thyndet. Det forekommer mig derfor, at dette Lovforslag ikke kan gaae ved Siden af det andet nævnte. Hvis man kunde opnaae, at der slet ikke kom til at eksistere Skudsmaalsbøger, saa kunde jeg forstaae disse Bestræbelser; men at have to Maaeder at give Erklæringer paa, forekommer mig ikke at være rigtigt, og jeg stemmer derfor mod det foreliggende Forslag.

Drejer: Det er vistnok i Almindelighed en noget mislig Sag at paaberaabe sig for en Sags Hensigtsmæssighed eller U hensigtsmæssighed sin Erfaring om, hvorledes den stiller sig paa det ene eller andet Sted; men jeg kan dog, ligeoverfor den ærede næstsidste Taler (S. Jørgensen) ikke Andet end ogsaa afgive en Erklæring i Henseende til den foreliggende Sag, for at det ikke skal staae uimodsagt, hvad han anførte om, at man „aldrig“ brød sig

594
 om at læse Skudsmaalsbøgerne, men derimod blot paa anden Maade forhørte sig om, hvorledes vedkommende Thyndes Forhold tidligere havde været. Jeg tvivler aldeles ikke om, at dette er fuldstændig overeensstemmende med det ærede Medlems Erfaring, men jeg tør dog ogsaa derimod sætte min Erfaring, og det er den, at det paa mange Steder er ganske almindeligt, at, naar Nogen melber sig til Tjeneste, forlanger man strax hans Skudsmaalsbog for at gjøre sig bekendt med, hvad der staae deri; man faaer altid derved en Oversigt over de Steder, hvor den Vedkommende har tjent, og man forstaffer sig tillige derved Kundskab om, hvor man, om fornødent gjøres, skal henvende sig, for at faae yderligere Oplysninger. Jeg troer derfor, at det af det ærede Medlem i denne Sag brugte Argument ikke kan være afgjørende.

N. Masmussen: Jeg maa paa det Allerkræftigste understøtte det foreliggende Forslag, og jeg skal erklære, at saalænge der ikke foreligger en Lov, der garanterer, at enhver Huusbond og enhver Madmoder ere saa gode, som de burde være, skal jeg til enhver Tid støtte et saadant Forslag. Det maa nemlig ikke oversees, at Huusbond og Madmoder netop kunne være Skyld i Thyndets slette Opsørjel, idet dette just ved deres Behandling kan foranlediges til ikke at opføre sig som det burde; thi Huusbond og Madmoder ere jo dog ikke bedre Mennesker end Thyndet. Forbi et Thynde ikke kan tjene en eller anden Huusbond og Madmoder til detses Tilfredshed, og derved paadrager sig et daarligt Skudsmaal, derfor er det slet ikke sagt, at det ikke kan tjene en anden Huusbond og en anden Madmoder til deres Tilfredshed. Skylden for Thyndes slette Opsørjel kan ligesaa godt ligge hos den ene som hos den anden, og det er for at have Huusbondens og Thyndets ligeberettigede Stilling, ligeoverfor hinanden, at jeg vil stemme for Forslaget.